

ní výlohy okresních a místních komitétů, nikoliv však provise.“

2. Nařízení ze dne 4. května 1920, čís. 336 Sb. z. a n., doplňuje a mění se takto:

§ 4, odst. 8., posl. věta, má zníti:

„Mimo úrok smějí býti dlužníku účtovány jen skutečné hotové výlohy a příspěvek na režijní výlohy župních a městských výborů, nikoliv však provise.“

Článek II.

1. Nařízení ze dne 27. června 1919, čís. 358 Sb. z. a n., nařízení ze dne 27. června 1919, čís. 359 Sb. z. a n., a nařízení ze dne 21. července 1919, čís. 437 Sb. z. a n., doplňuje se takto:

V § 10 před poslední odstavce vkládá se odstavec tohoto znění:

„Režijní výlohy okresních a místních komitétů, není-li jinak o jejich úhradu postaráno, hradí jest především dobrovolnými příspěvky místních činitelů v komitétu zastoupených. Nejsou-li ani takto výlohy ty uhrazeny, může je, po případě jejich neuhrazený zbytek, komitét rozvrhnouti na dlužníky dle výše dosud nesplacených úvěrů. Příspěvek dlužníka nesmí ročně převyšovati $\frac{1}{4}\%$ jeho dosud nesplaceného úvěru. Proti výměře příspěvku lze podati do 14 dnů od vyrozumění prostřednictvím okresního (místního) komitétu odvolání k zemskému komitétu, který rozhodne s konečnou platností.“

Příspěvky tyto vybírá od dlužníků peněžní ústav, který úvěr poskytl, zároveň s úroky.“

2. Nařízení ze dne 4. května 1920, čís. 336 Sb. z. a n., doplňuje a mění se takto:

§ 10, předposlední odstavce, má zníti:

„Režijní výlohy župních a městských výborů, není-li jinak o jejich úhradu postaráno, hradí jest především dobrovolnými příspěvky místních činitelů ve výboru zastoupených. Nejsou-li ani takto výlohy ty uhrazeny, může je, po případě jejich neuhrazený zbytek výbor rozvrhnouti na dlužníky dle výše dosud nesplacených úvěrů. Příspěvek dlužníka nesmí ročně převyšovati $\frac{1}{4}\%$ jeho dosud nesplaceného úvěru. Proti výměře příspěvku lze podati do 14 dnů od vyrozumění prostřednictvím župního (městského) výboru odvolání k ústřednímu výboru, který rozhodne s konečnou platností. Příspěvky tyto vybírá od dlužníků peněžní ústav, který úvěr poskytl, zároveň s úroky.“

Článek III.

Nařízení toto nabývá účinnosti svým prohlášením a provede je ministr průmyslu, obchodu a

živností v dohodě s ministrem financí a ministrem spravedlnosti.

Tusar v. r.

Švehla v. r.	Habrman v. r.
Dr. Engliš v. r.	Johanis v. r.
Staněk v. r.	Sonntag v. r.
Dr. Šrobár v. r.	Dr. Dérer v. r.
Dr. Hotowetz v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Meissner v. r.	Dr. Vrbenský v. r.

Čís. 423.

Vyhláška ministerstva pro zásobování lidu ze dne 28. června 1920, č. 55486,

o sklizni, výmlatu, výkupu, dodávce a zpracování zabavených plodin.

Na základě nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. června 1920, č. 390 Sb. z. a n., §§ 5, 6, 9 a 27, vyhláší se toto:

Sklizeň.

§ 1.

Zemědělec jest povinen zabavené plodiny řádně a včas sklídati a tak uložit, aby byly uchráněny zkázy neb znehodnocení a byly způsobilé k výživě, zpracování neb krmení.

§ 2.

Okresní obilní úřad dohlíží na postup sklizně. Kdyby včasné provedení sklizně bylo ohroženo, opatříž okresní obilní úřad potřebné, aby provedení sklizňových prací bylo zajištěno. Kdyby ohrožení sklizňových prací bylo zaviněno samým držitelem zemědělského podniku, může okresní (župní) obilní úřad pověřiti provedením sklizňových prací obec nebo některého praktického zemědělce, na náklad vinníka.

Kdyby včasné sklizení, nebo uložení zabavených plodin nebylo možno, jest zemědělec povinen oznámiti to ihned okresnímu obilnímu úřadu.

Okresní obilní úřad má v takovém případě vyšetřiti závady a zaříditi sklizení, používaje ustanovení §§ 10—14 nař. vlády republiky ze dne 11. června 1920, č. 390 Sb. z. a n.

O výmlatu.

§ 3.

Držitelé zemědělských podniků povinni jsou zabavené plodiny vymláttiti (vylušttiti). Kdyby zemědělec nemohl obilí z jakýchkoliv důvodů vymláttiti, je povinen to oznámiti okresnímu obil-

nímu úřadu, aby též učinil další opatření k výmlatu, používaje při tom ustanovení §§ 10—14 nařízení v § 2 uvedeného.

§ 4.

Držitelé zemědělských podniků, kteří obhospodařují více než 50 ha orné půdy (velko-
statky), jsou povinni ohlásiti způsobem dále zmíněným výmlat obilí okresnímu (župnímu) obilnímu úřadu.

§ 5.

Oznámení výmlatu staniž se ústně nebo telegraficky, nejpozději v den, kdy výmlat začal. Ohlášení nechť obsahuje udání o druhu zabavených plodin k výmlatu určených, jakož i o místě a způsobu výmlatu — zda-li parní (motorovou), žentourovou, ruční mlátičkou, nebo cepy.

§ 6.

Oznámení výmlatu platí pro veškeré následující dny téhož kalendářového týdne, kdy bylo učiněno oznámení.

Přeruší-li se během týdne oznámený výmlat, zůstává ohlášení v platnosti a netřeba je opětovati, pakliže se výmlat během téhož týdne opět zahájí.

Pokračuje-li se ve výmlatu, neb začne-li se znova mlátiti v příštím týdnu, nutno učiniti nové oznámení.

§ 7.

Úřad zaneše propisem ohlášení dvojmo do výmlatního výkazu podle vzorce A. této vyhlášky a odevzdá (při telegrafickém hlášení zašle) zemědělcí, oznamujícímu výmlat, jeden propis výmlatního výkazu.

§ 8.

Majitelé hospodářských podniků s více než 50 ha orné půdy jsou povinni vésti výmlatní knihu, do níž třeba zanáseti skutečně vymláčené zásoby. Knihu tu nutno každého výmlatního dne uzavřítí.

Povinnost vésti tuto výmlatní knihu, jakož i oznámiti výmlat přísluší každé nejmenší hospodářské jednotce velkostatku, která se spravuje jednotně (dvoru).

§ 9.

Množství, vymláčené na základě téhož výmlatního výkazu, dlužno hlásiti okresnímu (župnímu) obilnímu úřadu nejpozději v pondělí onoho kalendářového týdne, který následuje bezprostředně po týdnu, kdy výmlat byl oznámen.

Ohlášení musí se státi písemně vyplněním příslušných rubrik výmlatního výkazu.

§ 10.

Okresní (župní) obilní úřad a státní revisní kancelář jsou oprávněny za účelem dozoru nad výmlatem v podnicích, zásobárnách a v jiných místnostech majitelů hospodářství konati svými zmocněnci kdykoliv prohlídku a nahlížení v záznamy hospodářské a obchodní.

Zmocněncům úředním budiž dovolen přístup do místností těchto a buďte jim, žádají-li toho, dána veškerá vysvětlení, jež požadují.

§ 11.

Okresní (župní) obilní úřad může se zřetelem k místním zemědělským poměrům stanoviti lhůtu výmlatu, a uplynula-li tato marně, dáti na náklad a nebezpečí držitele zabavené plodiny vymláti, resp. vylušti a k tomu účelu použiti jeho hospodářských místností a prostředků jeho podniků.

Okresní (župní) obilní úřad může v případě, že by výmlat nebyl prováděn vinou zemědělce, dáti provésti výmlat vlastními orgány, za náhradu nákladů výmlatu v místě obvyklých, aniž by dříve pro to stanovil lhůtu. K tomu cíli může použiti také prostředků výmlatních, v § 3 naznačených.

V obou případech má se z výnosu výmlatu předem uhraditi předepsaná dodávka.

O výmlatu na Slovensku a v Podkarpatské Rusi vydá hospodářský úřad v Bratislavě, po případě zemský hospodářský úřad v Užhorodě zvláštní předpisy v rámci zásad stanovených v §§ 3—11.

Převzetí zabavených plodin.

§ 12.

Držitelé zemědělských podniků jsou povinni nabídnouti a prodati zabavené plodiny v dobré jakosti, řádně pročištěné, suché a zdravé zmocněncům státního obilního ústavu za stanovenou přejímací cenu, pokud jim dle § 5 nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. června 1920, č. 390 Sb. z. a n., nejsou ponechány pro vlastní potřebu (výživu, krmení a osivo).

Zásoby luštěnin a olejnatých plodin vyjma lněné semínko ze starších sklizní, jež jsou pohotovité v době, kdy ono nařízení počne působiti, buďte držiteli jich nejdéle do 15. července 1920 hlášeny příslušnému zemskému obilnímu ústavu s udáním množství a skladiště. Na vyzvání zemského obilního ústavu povinen jest zemědělec tomuto ústavu nebo jinému jím udanému místu zaslati jeden, nebo více průměrných vzorků k prozkoumání.

Státní obilní ústav jest povinen plodiny, jež se mu nabídnou ku koupi, zakoupiti, pokud vyhovují § 7 nařízení vlády republiky Československé

ze dne 25. června, č. 404 Sb. z. a n. Cena přejímání buď zaplacená při odbírce zboží hotově; neodebere-li se zboží ihned při sjednání koupě, buď dána při sjednání koupě splátka až do výše 50% kupní ceny a zbytek buď zaplacen při převzetí dalších odběrek.

Zemědělec jest povinen v případě, že vykoupené plodiny nebudou ihned odebrány, uschovati je ve svých skladištích až do skutečného odebrání a opatrovati je jako řádný hospodář ve smyslu občanského zákona. Za toto uschování může povolit ministerstvo pro zásobování lidu přiměřené skladné.

§ 13.

Zemský politický úřad (zemský hospodářský úřad) vydá podrobné předpisy o způsobu převzetí zabavených plodin. Převzetí to stane se u obilí na základě rozvrhu kontingentů předepsaných jednotlivým politickým okresům (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi župám). Zároveň při rozvrhu kontingentů na okresy politické (župy) stanoví zemská politická správa (zemský hospodářský úřad), jakou část kontingentu povinni jsou zemědělci v jednotlivých politických okresích v určitých obdobích dodati.

Rozvrh kontingentu na jednotlivé obce a velkostatky provede v každém politickém okresu zřízená okresní komise pro repartici kontingentu obilí. Komise ta jest složena z přednosty okresního obilního úřadu jako předsedy a ze šesti až osmi členů jmenovaných přednostou okresního obilního úřadu k návrhu zemědělských organizací v okresu z řad zemědělců v okrese usedlých. Na Slovensku a v Podkarpatské Rusi provedou repartici obdobně organizované župní komise, jež mohou čítati 12—18 členů z řad zemědělců v župě usedlých. Při jmenování členů komisí vzat buď náležitý zřetel na poměrné zastoupení velkostatků a ostatních zemědělců.

Okresní komise sestoupí se ihned, jakmile oznámen bude kontingent obilí okresu předepsaný, a provedí jeho rozvrh. Okresní (župní) obilní úřady jsou povinny takto rozvržené kontingenty ihned oznámiti jednotlivým obcím a velkostatkům, spolu pak vydati nařízení o tom, jak mají býti kontingenty rozvrhnuty na jednotlivé zemědělce a v jakých lhůtách dotyčné části kontingentu dodati se mají.

Repartici kontingentu předepsaného obci (t. j. souboru všech zemědělců v obci) provede místní komise pro repartici kontingentu, jež jest složena ze starosty obce nebo jeho náměstka jako předsedy a z tří až pěti zemědělců v obci usedlých. Členy komise jmenuje přednosta okresního obilního úřadu (na Slovensku a v Podkarpatské Rusi slůžný).

Rozvrh kontingentu na jednotlivé zemědělce budiž v obci veřejně vyhlášen a každému zemědělci sděleno zvláště, jaké množství jednotlivých

druhů obilí povinen jest odvésti. Pokud jde o velkostatky, staniž se obdobně vyhláška u okresního obilního úřadu. Zemědělci mohou proti rozvrhu během 8 dnů ode dne vyhlášky podati námítky u komise, jež repartici provedla. Námítky podané u komise obecní předloží tato ihned okresní komisi. O všech námítkách proti kontingentům obilí rozhodne okresní komise pro repartici kontingentů co nejrychleji s konečnou platností. Při rozhodování nesmí se snížit celkový kontingent okresu předepsaný a nesmí také se změnit vzájemný poměr jednotlivých druhů obilí okresního kontingentu.

Při rozvrhu kontingentů dlužno přihlížeti jednak k osevné ploše, jednak k výsledku sklizně a počtu osob, jež dlužno vyživovati. Držitelé zemědělských podniků nejsou oprávněni činiti námítky proti předpisu kontingentů obilí, jež mají odvésti, s poukazem na předpis §u 5, odst. 1., lit. a)—b), nařízení ze dne 11. června 1920, čís. 390 Sb. z. a n., totiž na právo, že směji použiti obilí k výživě nebo ke krmení.

Pro luštěniny a olejnaté plodiny nebude předepsán žádný dodávkový kontingent. Držitelé podniků zemědělských jsou povinni nabídnouti a prodati státnímu obilnímu ústavu veškerý přebytek těchto plodin, pokud přesahuji množství potřebné k osevu, k výživě nebo krmení. Okresní (župní) obilní úřad může však zemědělským podnikům, které zjevně svým zaviněním své přebytky těchto plodin neodvádějí, určit, jaké množství jsou povinny dodat, jakož i stanoviti lhůtu, do kdy musí býti dodány.

§ 14.

Každý držitel zabavených plodin a výrobků cizozemského původu jest povinen, jakmile se dostanou tyto plodiny nebo výrobky do jeho držení a převyšují množství 1 q (u máku 25 kg), během 24 hodin ohlásiti je zemskému obilnímu ústavu, při čemž dlužno uvéstí jejich množství, druh, skutečnou cenu, předložiti jejich vzorek a dáti je imenovanému ústavu k dispozici. Cizozemské zabavené plodiny a výrobky, které nalézají se v území republiky dne 1. července, nutno ohlásiti během 24 hodin po tomto dnu. Zásoby, ohledně kterých zemský obilní ústav neprohlásí do 14 dnů od té doby, kdy oznámení předepsané v prvním odstavci jej došlo, že je přejímá, se uvolňují jich držitelům.

V případě tom je povinen držitel do 24 hodin od projití oné čtrnáctidenní lhůty hlásiti zásoby své dle množství a druhu příslušnému okresnímu (župnímu) obilnímu úřadu i místní aprovisační úřadovně za účelem zamezení dvojího zásobení.

O výkupu zabavených plodin.

§ 15.

Výkup obilí, luštěnin a olejnatých plodin provádí státní obilní ústav svými k tomu cíli zvláště

ustanovenými zmocněnci (komisionáři). Zmocněnci tito jsou povinni v obvodu jim přikázaném provést výkup zabavených plodin a převzetí jich dle instrukcí státním obilním ústavem proto zvláště vydaných. Na činnost těchto komisionářů dohlížíž okresní (župní) obilní úřad buď přímo nebo zvláštními svými orgány (výkupními komisary), kteří mají povinnost dozíratí také na to, zda a jak byl předepsaný kontingent rozvržen na jednotlivé zemědělce, zda výmlat, výkup a odebrání se dějí včas a rovnoměrně, jak vedeny jsou záznamy o dodávkách, zda v mínech námezdních dodržují se platné předpisy; výkupní komisaři jsou též oprávněni prováděti výmlat na zkoušku.

Okresní obilní úřad jest povinen pečovati o to, aby předepsaný kontingent byl zcela vykopen a dodán a musí učiniti bezodkladné opatření, která hladké a úspěšné provedení výkupu a dodávky zaručují.

§ 16.

Výkupy zabavených plodin dějtež se nejprve cestou obchodní koupě, a sice až do uplynutí lhůty stanovené zemskou správou politickou (zemským hospodářským úřadem) pro dodání dotyčné části kontingentu.

Nedostojí-li zemědělec ve lhůtě zemskou politickou správou stanovené své povinnosti dodávkové, provede okresní (župní) obilní úřad nucenou odebrání zabavených plodin, leč že by bylo zjištěno, že zemědělec bez své viny nemohl předepsané množství odvésti. Odebrání nucená provedež se také, není-li osoba nebo pobyt povinníka znám.

I po dodání celého předepsaného kontingentu je zemědělec povinen nabídnouti státnímu obilnímu ústavu všechny další přebytky, jež přesahují potřebu osiva a dávky v § 5, odst. 1., lit. a)–b), nařízení vlády republiky z 11. června 1920, č. 390, Sb. z. a n., povolené.

§ 17.

Dojde-li k nucené odebrání zásob proto, že nebyly včas prodány, buď z přejímací ceny základní sraženo 30%. Z obnosu toho buď hrazen i náklad nucené odebrání. Není-li držitel nebo jeho pobyt znám, nebo má-li cena sloužiti k uspokojení nároků jiných osob z věcných práv, buď zbytek ceny složen k soudu.

§ 18.

Zmocněnci státního obilního ústavu smějí vykoupnými plodinami nakládati vždy jen dle příkazu státního obilního ústavu. Také okresní obilní úřad nesmí vykoupnými plodinami nebo výrobky z nich nakládati svémocně a musí uposlechnouti bezpodmínečně všech příkazů státního obilního ústavu.

§ 19.

Vykoupnými olejnatými plodinami naloží státní obilní ústav dle dispozic orgánu, jenž pověřen bude tím, aby jimi hospodařil.

Vyjmuto jest lněné semeno, jež bude dodáno dle dispozic „Zemědělských podniků pro pěstění a zhodnocení lnu“ v Jindř. Hradci. Tyto podniky jsou povinny použiti lněného semínka především k úhradě potřeby osiva pro rok 1921 a teprve zbytek, jakož i semínko, k setbě se nehodící, přidělit k výrobě oleje dle dispozic orgánů hospodářského olejem a tuky.

§ 20.

Průmyslové podniky zpracující zabavené plodiny jsou povinny zpracovati je a dodatí získané výrobky přesně dle příkazů státního obilního ústavu, po případě jiného orgánu, jenž k disponování jimi bude oprávněn. Podniky ty jsou povinny, aby vedly úřadem předepsané záznamní knihy a podávaly nepřetržitě výkazy o stavu skladu dle předpisu státního obilního ústavu nebo disposičním právem nadaného orgánu.

O soupisu a evidenci zásob.

§ 21.

V případě všeobecné potřeby může ministerstvo pro zásobování lidu naříditi buď pro všechny nebo pro jednotlivé státní obvody soupis zásob zabavených plodin a výrobků. Ministerstvo může též prováděti v jednotlivých zemědělských podnicích svými orgány kdykoliv revise zásob zabavených plodin a výrobků.

Zmocněnci ministerstva pro zásobování lidu (státní revízní kanceláře, státního obilního ústavu) nebo okresního (župního) obilního úřadu jsou oprávněni v zemědělských i jiných podnicích, když se náležitě legitimují, vykonati prohlídky a nahlédnutí do obchodních i hospodářských záznamů. Těmto orgánům buď dovolen přístup do místností těch a buďtež jim, žádají-li o to, dána všechna vysvětlení, jichž žádají.

§ 22.

Také podniky, jež zpracují zabavené plodiny neb mlýnské výrobky, pak obchodníci, skladiště, sušárny, dopravní podniky a pod. mají povinnost zmocněncům úřadů, v předešlém paragrafu jmenovaných, poskytnouti přístup do místností podniků skladních nebo jiných, dovoliti jim prohlídku a podati na vyzvání žádané vysvětlení i potřebné výkazy.

Aby byl umožněn přehled zásob zabavených plodin, může zemská správa politická (zemský hospodářský úřad) přidržeti majitele zemědělských

podniků, aby podali vysvětlení a vedli záznamy o způsobu obdělávání, osevu půdy, na níž hospodaří, o výsledcích sklizně, výmlatu a spotřeby.

§ 23.

Každý, koho k tomu okresní (župní) obilní úřad vybidne, má povinnost vzíti na sebe úřad důvěrníka a spolupůsobiti při soupisu zásob, při prohlídkách, revisích i výkupu. U osob, které jsou ve službách veřejných, je třeba k tomuto spolupůsobení svolení jich služebních úřadů.

Důvěrníci mají postupovati, nehledíce k osobám, dle nejlepšího vědomí a svědomí, chovati v tajnosti seznané soukromé poměry nebo obchodní tajnosti držitelů zásob, a pokud nejsou úředníky veřejnými, slíbiti, že budou povinnosti tyto svědomitě plniti.

Úřad důvěrníka jest úřadem čestným. V případech zvláštního zřetele hodných může však býti nemajetným poskytnuta náhrada nejnutnějších výloh.

Ustanovení všeobecná.

§ 24.

Zemská politická správa (zemský hospodářský úřad) vydá dle potřeby v rámci těchto předpisů podrobná nařízení v oboru své působnosti.

§ 25.

Obec a třetí osoby jsou povinny dle §u 26 nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. června 1920, číslo 390, Sb. z. a n., spolupůsobiti při provádění předpisů této vyhlášky, jakož i k nim vydaných předpisů.

Přestupky této vyhlášky trestají se dle §u 16 a následujících vládního nařízení ze dne 11. června 1920, č. 390 Sb. z. a n.

§ 26.

Vyhláška tato nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Tím okamžikem pozbývají platnosti předpisy, jež jsou s ní v rozporu.

Ministr pro zásobování lidu:

Johanis v. r.